

СОБЩИНА Струмяни

Издава Общинска администрация- Струмяни,
тел.: 07434/ 31 08, факс: 07434/ 31 05, e-mail: strumyani_oba@abv.bg

с. Добри лаки, с. Драката, с. Гореме, с. Горна Крушица, с. Горна Рибница, с. Игралище, с. Илинденци, с. Каменица, с. Кленало, с. Колибите, с. Кърпелево, с. Махалата, с. Микрево, с. Никудин, с. Палат, с. Раздол, с. Седелец, с. Струмяни, с. Цапарево, с. Велоцен, с. Вракуповица

ВЪРХИ ПОСТДЯКУСТВО

Пълно единодушие по бюджета за 2012 година и новата административна структура на община Струмяни

3 349 734 лв е приетият с пълно мнозинство бюджет на общинска администрация Струмяни за идващата 2012 година, който осигурява приоритетно работата на детските градини, социалните дейности, здравеопазване и образование.

576 000 лева са средствата, които съветниците отделиха за училищата, 277 176 лв - за детските градини, здравеопазване - 36 249 лв.

Бюджетът на социалната сфера отива повече от 772 388, от които 142 468 лева в до-

машния социален патронаж, за клубовете на пенсионерите се отделят 8000 лв.

За капиталови разходи общинската администрация ще разполага с 194 286 лв, от които за чистота - 88 000 лв, озеленяване - 28 286, осветление - 43 000,

[продължава на стр.2](#)

Заключителна конференция на успешен проект на община Струмяни

На 23 февруари 2012 г. в комплекс "Карелия" с. Струмяни се проведе заключителна конференция по проект „Зашитено жилище за хора с психични разстройства в община Струмяни”, реализиран с безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, Схема за безвъзмездна

финансова помощ BG051O001-5.2.06 «Социални услуги за социално включване».

Проектът се изпълнява от община Струмяни с партньорството на фондация "Глобална инициатива в психиатрия" град София.

Димитрина Николова – зам. –
кмет на община Струмяни и Таня Маркова – представител

на фондация "ГИП" представиха резултатите от реализираните дейности в периода януари 2011– февруари 2012г.

Целта на проекта бе подобряване качеството на живот на хората с тежка психична болест в община Струмяни.

[продължава на стр.3](#)

Празник на виното Илинденци 2012

[на стр.5](#)

139 години от трагичната гибел на Апостола

„Аз съм посветил себе си на отечеството си още от 61-во лето да му служа до смърт и да работя по народната воля.“

В. Левски

Природата рядко влага в един човек много добродетели. Рядко храбрите и дръзките са и най-благородни, още по-рядко най-властните са и най-безкористни, даровитите - най скромни.

В Левски качествата са в неповторимо светло съзвучие.

В него са единакво застъпени душевната мекота с революционната твърдост, мечтателят - с човеката на делото, способността да води - със смирението на мъдрец, дарбата да заповядва - с готовността да се подчинява. Взискателен е към другите, но най-много към себе си. Силен е, но груб - никога, а душевната му чистота служи за огледало на всички, които са се докосвали до него. Само с това може да се объясни, че той става водач, без да има властния характер на Стамболов и Бенковски, хайдушкия слава на Хитов, огненото перо на Раковски или пък литературната дарба на Каравелов.

Заштот води хората чрез магията на своята цялостно завършена личност - този Прометей на българската свобода.

Апостол на свободата и Апостол на човешината. А неговото име стана символ на нравствена сила и чистота, превърна се в оплодяващо начало и причастие за всеки българин.

**Младите почетоха Апостола на свободата
Васил Левски**

[стр. 2](#)

Потомци сме на корави и смели планински хора, допринесли за свободата на България

[стр. 6](#)

Любовта е вино!

[стр. 4-5](#)

Презентация за великото дело на Апостола и рецитал-спектакъл са само част от инициативите на ОУ "Св.Паисий Хиландарски" в Микрено послучай 139 години от трагичното обесване на Васил Левски.

Жivotът и делото на великия революционер бяха представени по вълнуващ начин от Аделина Митрева и Кирилка Майсторска, ученички в 10-и клас. А дългогодишната учителка по литература Снежка Стоянова подготви рецитал-спектакъл, чрез който учениците се преобразиха в Дякона, Майката, Башбозук... и вдъхновено реци-

Младите почетоха дякона Левски

тираха любими стихове за свидния син на България.

Синеокият Иван Станков влезе в ролята на Апостола, Румен Найденов беше Башбозука, Йоана Димитрова изобразяваше не само

майката на Левски, но и майка България... а другите малки артисти Карина Кирилова, Румен Янев, Валентин Жегов и Цветелина Георгиева страстно рецитираха.

О, майко моя, родино мило, защо тъй жално, тъй мило плачей.

Дела тръбват, а не думи

Есе за Левски на Мария Параболска, 8 клас

Всеки знае и е чувал за великия подвиг на Васил Левски. Благодарение на него, народът започнал да се осъздава. Левски не мислел нито за себе си, нито за семейството си. Неговата мечта била само една – да види Родината си освободена.

През своя кратък, но велик живот той сторил много безценните подвиги. Първо бил Дякон, учител, а след това станал и революционер. Той посветил живота си на Освобождението. Билубден че българският народ ще се освободи, но трябва да има единство. Васил Левски е български революционер, идеолог и организатор на Българската Национална Революция, основател на Вътрешната Революционна Организация (ВРО) и на Българския Революционен Централен Комитет (БРЦК). Васил Левски получил достойно името Апостола на свободата, защото организирал планове и тайни комитети във връзка с освобождяването от турско робство. Левски – Апостолът на свободата е нашата национална гордост.

Ние трябва да почитаме и уважаваме хората като него. Да следваме и да изпълняваме неговите завети, защото не всеки би се жертвал за нашето освобождение. Почитта ни към Левски трябва да е велика, винаги трябва да си спомняме с гордост за неговата саможертва, а и за саможертвата на останалите революционери. Винаги трябва да си припомняме икак от мислите на Апостола, защото те са нашето завещание, защото той е умрял за да живеем ние. Заветите на Васил Левски:

„Ако спечеля, печеля за цял народ – ако загубя, губя само мене си.“

„Близо е времето вече – българинът не ще бъде роб, а свободен.“

„Дела тръбват, а не думи.“

„Държост и постоянство.“

„Оръжие, оръжие и пак оръжие.“

„Трябва да се жертва всичко, па и себе си.“

„Ще имаме едно знаме, на което ще пише: „Свята и чиста Република“

Високата безработица доведе областния управител и съвета за тристрани сътрудничество в община Струмяни

Среща с областния управител на област Благоевград Костадин Хаджигаев, заместника му Георги Баханов и представители на териториалните поделения на социалното министерство се проведе на 22 февруари в сградата на община Струмяни. Срещата е част от цикъла „изнесени заседания“ на Областния съвет за тристрани сътрудничество по идея на синдикатите КТ „Подкрепа“ и КНСБ, на която присъстваха кметът на община Струмяни Емил Илиев, председателят на ОБС – Струмяни, директорът на Бюрото по труда – Благоевград и Станислава Поповска от Бюрото по труда в Сандански, Румяна Петкова от Агенцията за социално подпомагане, Петър Попадин –

директор на Областната инспекция по труда, представители на синдикатите, училища, организации, ръководители на фирми и учреждения.

Констатирано беше, че най-големият проблем на община Струмяни е безработицата, която е 23,3%, много над средната за страната. Броят на безработните се е увеличил спрямо миналата година, като в момента без работа в общината са 460 лица. Като проблемни в община Струмяни бяха посочени и гръцките инвеститори, които отварят шивашки фирми в района, работят 2-3 години и след това изчезват бесследно. По този начин не само се поддържа пазарът на местния бизнес, но и много хора остават с неизплатени заплати, за което

многочакато е уведомяване инспекцията по труда. Реална стъпка за преодоляване на безработицата е включването на община Струмяни в програмите за временна заетост, социални проекти и др.

Алтернатива е развитието и на земеделието и пчеларството на проекти, но местният бизнес поисква съдействие от областния управител при разработването на проекти и взаимодействието им с министерства и институции.

Всички поставени въпроси от срещата ще бъдат обсъдени допълнително. Целта е да се постигне комуникация между институциите в полза на доброто развитие на община Струмяни. Кметът на община Струмяни Емил Илиев благодаря на губернатора и на представителите на социалното министерство и синдикатите, които могат на място да се убедят в на болелите проблеми, но и да помогнат за преодоляването им.

300 лева дари пенсионерският клуб от Струмяни на пострадалите от с. Бисер

Масова акция на мило-сърдие в общината предизвика наводнението и бедстващото положение на хората от с. Бисер. Църквите в общината събират помощи и дарения, всяко кметство приема дарителите, дрехи и пари, които съответно се предоставят на Български червен кръст

или директно изпрати на кметството в Бисер.

Акцията продължава. Всички, които имат желание и възможност, могат да помогнат. Събраното ще спре сърцата на бедстващите хора, но и ще покаже, че човечите в нашата община са много.

Общинска администрация Струмяни уведомява граждани и фирмите, които имат декларирано движимо и недвижимо имущество, че заплащането на данъци върху недвижимите имоти, такса за бито-

вни отпадъци и данък върху моторните превозни средства се заплаща в следните срокове: от 01 март до 30 юни, и до 31 октомври на 2012 г.

На предплатилите цялата сума до 30 април 2012 г. се

прави отстъпка от 5%.

Ръководството на общината благодаря на всички данъкоплатци - граждани и юридически лица, които с навременно плащане на данъците ще подпомогнат общината да изпълни ангажиментите си за чистота, зелени площи, култура, спорт.

Общината – това сме всички, които не само живеем в нея, но и делата си я превъръщаме в по-добър и уютен дом.

Данъците - с отстъпка до 30 април

ОБЯВИ

Община Струмяни

в качеството на Възложител по ЗОП, кани всички заинтересовани доставчици, търговци и граждани за участие в открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет:

Доставка на хранителни продукти, перилни и миенци препарати за нуждите на социални и образователни заведения на територията на Община Струмяни.

Общините позиции, по които можете да участвате са: Първа 1.1. Хляб и хлебни изделия; Първа 1.2. Мляко и млечни продукти; Трета 1.3. Месо и месни изделия; Четвъртът 1.4. Плодове и зеленчуци; Първа 1.5. Консерви; Шеста 1.6. Разни хранителни продукти: варива, тестени изделия, подправки и замразени зеленчуци; Седма 1.7. Перилни и миенци препарати за нуждите на ДХЗПР с. Раздел и обособени позиции; Осма 2.1. Хляб и хлебни изделия; Девета 2.2. Мляко и млечни продукти; Десета 2.3. Месо и месни изделия; Еднадесета 2.4. Плодове и зеленчуци; Дванадесета 2.5. Консерви; Тринадесета 2.6. Разни хранителни продукти: варива, тестени изделия, подправки и замразени зеленчуци; Четиринадесета 2.7. Перилни и миенци препарати - за нуждите на ДСС с. Струмяни и ОДЗ „Патиланци“.

Желаещите могат да участват за всяка обособена позиция поотделно.

Цена на документацията: 25.00 лв.

Крайен срок за закупуване на документация: 23.03.2012 г.

За повече информация: тел: 07434/31 08, отдел „Обществени поръчки, търгове и конкурси“, както и на сайта на община Струмяни - www.strumyani.org.

ЗАПОВЕД

На основание чл. 44, ал.2 от ЗМСМА във връзка с чл. 125, ал 1 от Закона за горите, с изключение на разрешените площи за пашуване по годишния план за паша за 2012 г. на ТПГ „Държавно горско стопанство-Струмяни“.

ЗАБРАНИВАМ

1. Пашата в горски територии на селскостопански животни без пастир.
2. Пашата в поройните и ерозирани горски територии, дендранумите, одобрени и регистрирани източници за производство на горски репродуктивни материали и в горските разсадници.
3. Пашата в горските култури и младите насаждения от семенен произход и в издыковите насаждения, докато достигнат височина 3 метра.
4. Пашата в горски територии, в които е започнало или е възможно естественото им възстановяване.
5. Ноцната паша в горските територии.
6. Пашата на селскостопански животни в дивечовъдните участъци.

Препис от настоящата заповед да се сведе до знанието на кметовете на кметства и кметските наместници за сведение и изпълнение, както и до населението на община Струмяни.

Контролът по изпълнението възлагам на мл. инспектор „Екология“.

Емил Илиев, кмет на община Струмяни

ВИЦ на броя

Семеен скандал. Жената се качва на перваза и крещи на съпруга си: - Писна ми от теб! Ще се хвърля през прозореца! Омързиха ми твоите изненави, пиянски изпълнения... писна ми да чистя и да ти готвя, а ти да ме ругаш... И... престани да ме буташ!

Заключителна конференция на успешен проект на община Струмяни

Целевата група, обект на този проект бяха потребителят от ДВХПР. Изпълнявайки дейностите по проекта и съобразно Областната стратегия за развитие на социалните услуги, община Струмяни като бенефициент предвиди намаляването на капацитета на ДВХПР и извеждане на потребителите за настаниване в ЗЖ. След прецизен подбор и оценка от мултидисциплинарен екип, включващ специалисти от ЗЖ, Д"СП", ДВХПР и лекуващ психиатър 10 жени бяха предвидени за извеждане. При подбора с най-запазени социални умения и готовност за извеждане бяха избрани Румяна, Илияна, Живка, Иrena, Божидара, Теменужка, Албена, Диана, Марияна и Фроска.

С предоставянето на социалната услуга се реализираха редица програми: за развитие и поддържане на основни житейски умения, обучение базисни дейности от ежедневието; за подкрепена социализация; трудотерапия и подкрепена заетост; индивидуална и групова работа; работа със семействата и

ближките на потребителите

Приобщаването на потребителите и участието им в различни дейности ги направи по-значими и засилва възможността от завършването им към живот в общността

Трудотерапията е програма, която подпомага потребителите да придобият трудови умения и да се реализират успешно на пазара на труда. По програмата "Ден на отворените врати" съседи и близки посещават Защитеното жили-

ще, за да се запознаят с потребителите на тази услуга и начин им на живот.

Една от потребителите на ЗЖ – Илияна, бе назначена на трудов договор като хигиенист в ЗЖХУИ.

Хората с тежка психична болест са сред най-узивимите групи в обществото. Сред тях е най-нисък процентът на работещите, сравнени с други групи хора с увреждания; имат крайно ограничен брой приятели

или социални контакти; семейните отношения често пъти са разрушени и в повечето случаи хората с тежка психична болест не участват в никакви социални или образователни занимания.

Чрез изпълнението на проекта:

- 10 потребители на психично здравни услуги извърнаха и подобриха социалните си умения и своя здравен статус.
- намалена бе степента на

тяхната изолация и самота, както и честотата и тежестта на психотичните им прояви.

- повини се чувствителността на общността в община Струмяни към проблемите на хората с тежки психични разстройства.

Като резултат от изпълнението на проекта:

- в продължение на 11 месеца 10 жени ползват социалната услуга без да внасят такса;
- в продължение на 12 месеца 7 човека получават трудовото си възнаграждение за сметка на проекта;
- в продължение на 11 месеца сметките за електроенергия, вода, хранителни продукти са от бюджета на проекта.
- в рамките на проекта Защитеното жилище е обзаведено и оборудвано и това оборудване остава за ползване и когато услугата стане делегирана от държавата дейност;
- в резултат на проекта един от потребителите е назначен на трудов договор;

Пълно единодушие по бюджета за 2012

продължава от стр.1

ремонт на улици – 35000 лв.

298 000 лв са гласувани за ремонт на пътища, а в култура отиват 32968 лв. Спортните дейности ще разполагат с 24000 лв, от които 5000 лв за хандбален клуб в с. Илинденци, 5000 лв – за футболен клуб с. Струмяни, 12000 лв – за футболен клуб Малеш – с. Микрево, за спортен клуб „Карате” – 2000 лв.

Общинският съвет прие и предложената от кмета оптимизирана структурата на общинската администрация, която се

намалява на 48 души и съобразена с нормативните изисквания.

„Удовлетворен съм, че Общинският съвет прие с пълно мнозинство бюджета и предложи нова административна структура на община Струмяни за 2012 година. – сподели кметът Емил Илиев.

Консолидирането на всички политически сили: Коалиция „Нов път”, ГЕРБ, РЗС е знак, че можем да бъдем единни, когато се решават обществено значими проблеми. Бюджетът е балансиран и съобразен с икономи-

ческите условия, в които работим. Предстои ни много работа по приключването на проекти по европейските програми, а така също и на привличане на средства от евровендовете.

Приоритетите на бюджета са приоритети и на програмата на общинската администрация: детските градини и училищата, социалните дейности, мерки за преодоляване на безработицата, нормалното функциониране на всички дейности, грижа за всяко населено място.“

Емил Илиев на гости на префекта на Драма, по съвместен проект се срещна и с префекта на Кавала

По покана на Кирило Харакидис, кметът на община Струмяни Емил Илиев пристъпа на годишния отчет на префекта на Драма.

„Присъствах на един истински демократичен форум, където обществените интереси и интересите на Драма състояха над всичко останало, това е истинската демокрация, – сподели Емил Илиев. – С г-н Харакидис сме в отлични приятелски отношения и знам, че той пос префектурата преди година в много тежко състояние. И въпреки проблемите, за една година в отчета ясно са подчертани действията за излизане от

тежката финансова ситуация и постигнатото. В условия на фалит и на тежка световна криза, държавата увеличава бюджета на префектурата два пъти в съравнение с мината.

И добави, че приятелските му отношения с префекта на Драма са предпоставка за ползотворно сътрудничество на Струмяни и Драма във всички сфери на обществено-политическия живот, особено по разработването на проекти по трансгранично сътрудничество. Предстои официална среща на двете общини с разработване на конкретни проекти.

Изключително ползотворна

беше и работната среща по проекта за трансгранично сътрудничество с префекта на Кавала Константинос Симитис. На срещата бяха разисквани не само предстоящите дейности по съвместния проект, но и обсъдени редица общи идеи за сътрудничество между двете общини.

Припомняме, че Община Кавала е партньор на община Струмяни по спечелен проект „Насърчаване на културното сътрудничество и създаване на партньорски мрежи на гражданите на община Струмяни и община Кавала“ по Програма на за европейско териториално сътрудничество „Гърция – България 2007-2013“. По проекта ще се извършат ремонт на сградата на читалище „Братя Миладинови“ в с. Микрево на стойност 815 606,81 лв.

НА ВНИМАНИЕТО НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ПРОИЗВОДИТЕЛИ

Напомняме Ви за анкетите свързани с Вашата регистрация като земеделски производители:

Срокът за заверка на регистрационната карта на земеделски производител е **25 март 2012 г.** Всички регистрирани земеделски производители от предходни години представят в Общинска служба по земеделие – Струмяни (по местонахождение на имота или животновъдния обект) ежегодно до **25 март** актуална информация за дейността си чрез анкетна карта с анкетни формуляри.

При неспазване на посочения срок, земеделски производител губи правата си да кандидатства по схеми и мерки по Европейски програми.

Валидността на анкетния формулар за представяне в Областна Дирекция „Земеделие“ Благоевград 30 дни от датата на заверка в Общинска служба по Земеделие - Струмяни.

Производителите, които отглеждат животни посочват в анкетния формулар номерата на ушните марки на животните, подлежащи на регистрация и регистрационен № на обекта, заверен от официалния ветеринарен лекар.

Тютюнопроизводителите могат да се регистрират по Наредба №3/1999г., като всички останали производители при спазване на всички изисквания на Наредбата.

**ОТ ОБЩИНСКА СЛУЖБА
ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ - СТРУМЯНИ**

гр. Драма

Сребърна приказка за любовта Жулиета и Добри Йовеви от Микрево

Сем. Йовеви на сватбата на
на дъщеря им.

Когато се запознават, Жулиета или Жужи, както я наричат всички, е само на 16 години, а той – 23 годишен левент-сержант в поделение в Софийска Сливница. Тя е родена в София, той – в Микрево. Нарочно столичанката решава да се сближи с младия началник, за да извоява по-лек режим и повече отпуска на братчето си, което служи в същото поделение. Но любовта плава и само след година вече не могат да живеят разделени. И Жулиета избира Добри и Микрево пред училището и София.

Трудни са ѝ първите години, но днес, 25 години след сватбата, е щастлива съпруга, майка и баба на 3-годишно внуче и не може да си преостави живота без Добри. Той още я боготвори, влюбен е в нея и не крие чувствата си.

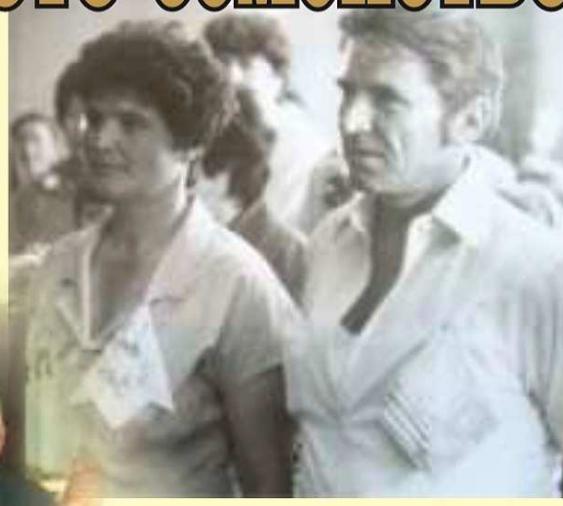
Жулиета и Добри върят

руква за ръка заедно 25 години и предават приказката за любовта на своите деца. Любовта, преминала през много изпитания, но живи и прогатена до сълзи в очите на двамата, имала шанса да я открият, задържат и посребрят.

Златното семейство

Величка и Димитър Мицеви от Илинденци са заедно 50 години. Тя е на 19, а той – на 25, когато вдигат сватба. Построяват къща, раждат им се три дъщери, радват се на внучи. Семейството, според Димитър, се крепи на взаимното разбирамателство и оправдане.

Димитър Мицев от Илинденци:
**Младите днес не се кабулят,
а требе – ти кай няя и тя кай тебе,
та да връви**

И двамата сме от Илинденци. През 1961 година се уволних и започнах работа във фурната в Илинденци. Аз бях фурнаджия, а тя – последен клас в училището. Поканих я на кино и защото кинаджията ми беше комшия, ми предостави кабинката и там я целунах за пръв път... Насетне тръгна „работата“.

Тогава се си имаше кино, друго немаше, имаше и забави, танци-манци.

След няколко месеца си я взех, немаше време

за чекане. Маленка си я взех, оти маленка се лаже по-лесно. Изпратихме годежари ка си е редно, с менуване на пръстени. Направихме сватба, имаше над стотина человека роднини, па и бех „топ-каджия“ – футболист, дойдоха и от отбора „Мрамор“.

12 години работих в Илинденци, след това – в Огражден. Шефо не ме пускаше, но аз си взех трудовата книжка и отидох на работа в карие-рите в Илинденци.

Родиха ни се три дъщери, имаме и три внука – едната е в Добринице, другата – в Благоевград, третата – в Италия. Къ-

щата се пълни само по празници. Иначе живеем в една-две стаички, имаме едно магаренце и кошки, лозенце, мана-аме овците и козите.

Живуркаме и се разбирараме с бабата. За съжаление сега е малко в болница и ми е тежко сам. Но се разбирааме. На младите искам да кажа да не си говорят обидни думи, да си помагат, да се обичат и имат търпение.

Не ми харесва, че се водят два-три месеца, нещо не могат да се погодят и – ай, разтурат работата. Не требе така, требе да се кабулят един други – ти кай няя и тя кай тебе. Та да върви.

Когато се запознават, Жулиета или Жужи, както я наричат всички, е само на 16 години, а той – 23 годишен левент-сержант в поделение в Софийска Сливница. Тя е родена в София, той – в Микрево. Нарочно столичанката решава да се сближи с младия началник, за да извоява по-лек режим и повече отпуска на братчето си, което служи в същото поделение. Но любовта плава и само след година вече не могат да живеят разделени. И Жулиета избира Добри и Микрево пред училището и София.

- Здравейте, откъде тръгва вашата любов?

- Жулиета: Нашето запознанство е като приказна история. Моят брат служеше в Софийска Сливница, а Добри беше негов началник. Идеята ни беше да имаме „връзка“, за да да го пуска в отпуск и да може да му е по-лека службата, но с времето лека-полека се влюбих. И това е най-хубавото нещо, което може да се случи на едно младо момиче. Тогава съм била само на 16, но така се влюбих, че и училището не успях да завърша. Не можех да си представя повече живота без него. Поставих ултиматум пред родители ми или той или никой. Не завърших гимназията в София, завърших по-късно средно в Сандански.

Той се яви като Ромео в мой живот и си остана такъв през всичките тези години... Семейството ни е имало изпитания, но общата и взаимното ни уважение спаси нашия брак до ден днешен.

- На 17 години си била влюбена, да не би да е заради отношението му към твоя брат?

- Жулиета: Любовта не може да се обясни, в един човек се влюбиш с течение на времето. Аз не вярвам в любов от пръв поглед, защото като преминеш през изпитанията на времето, разбираш какво е любов. Любовта е тази, която съзрва двама влюбени, запазва брака и създава добро семейство.

- Добри, ти как прие малкото момиче Жулиета?

- Добри: Първоначално приех всичко като на майтап.

- Жулиета: Е, признай си, все пак, че бях красавица!

- Добри: Да, така се, беше красива и до ден днешен е много красива. Усетихме че не можем един без друг и се оженихме.

- Жулиета: Знаеш ли колко много писма имам от него във всички, които са запазени и номерирани. Аз ходех на училище и през междуучасието тичах у дома, за да видя дали съм получила писмо от него. Пишел ми по две-три писма на седмица. А за всяка събота прескарах времето си на КПП-то в Сливница.

- Как се оженихте?

- Добри: Казах че, и я обичам и не мога повече без нея, отидохме на гости у тях и си я взехме.

- Жулиета: Не само той не издържаше без мене, а и аз – без него. Вече не можехме да можехме да живеем един без друг, защото той се прибра в Микрево, а аз бях в София. Той дойде за една Нова година във всички и аз, уж да го изпратя до гарата, се прибрах след три дни...

- Сватбата направихте в Микрево?

- Добри: Направихме голяма сватба.

- Жулиета: Така, както повелява традицията, имахме много гости и два автобуса от София, а някои моя обожатели ме изпратиха със сълзи и не вярваха, че аз от София ще остана да живея в Микрево, но останах и устоях, имаме две деца и внучка на 3 годинки.

- Добри: Имаме дом.

- Какво най-много обичаш в нея?

- Добри: Тя е чаровна, красива, добра, но най-много съм я обожавал, когато роди децата ни, тогава почувствах, че няма лъжа, че любовта ни е истинска.

- Жулиета: Аз харесвам в него, че той наистина има много добра душа, много е добър към хората, всички го познават, отзивчив е. Той е много внимателен и нежен сырgypt. Не бих го заменила с никого, защото едва

СТОЯНИСТВО

Любта е вино!

ли ще намеря такъв мъж, който всекидневно да ми показва, че ме обича, да ми казва, че съм хубава...

- Кой е най-милият подарък, който си получила от него?

- Жулиета: И това е още една причина да го обичам, защото той винаги знае какво искам и как да ме спечели. Аз държа на малкия подарък и жест, винаги да го отбележи, а подаръците ми са безброй, винаги с знаел как да ме зарадва. Подаръкът е самият той, че се държи добре с мен и ме прави щастлива...

- Какъв е урокът на сребърната сватба?

- Жулиета: Трябва да запазиш любовта, защото загубиши ли я, загубиши всичко в семейството.

- Добри: За мен е важно взаимното уважение и прошката.

- Жулиета: Имали сме много трудни периоди в живота, той остана рано без родители, аз без родител, той загуби брат си, срещали сме много сърти, преживяли сме катастрофа и през миналата година болести, но именно тогава осъзнаваме, че наистина този е човекът, който трябва да е до теб. Тогава усещам още повече обичта - в трудните моменти.

- Обичаш ли Микрево?

- Жулиета: Да, обичам го, защото цял живот съм тук, дедата ми, гнездото ми е тук. И още нещо, тук хората са много сърти.

- Би ли живяла сега в София?

- В никакъв случай. Нямам да крия, че първите пет години ми бяха много трудни, но си напомнях волята, защото Добри ме накара да разбера, че не желаем да живеем в София.

- Това ли е любовта?

- Жулиета: Да, това е любовта! - Добри: Моята любов е Жужи - истинска, уникатна, нямам думи за нея...

От деда се обичаме

Миглена Котева -Димитрова и
Даниел Димитров от Струмяни:

Семейството на Миглена и Даниел е само на 4 месеца, но живеят заедно б години. И двамата са от Струмяни. Даниел работи в Община Струмяни, а Миглена е студентка по социология в ЮЗУ. Познават се от деда и най-важният етап, през който е преминала тяхната любов, е приятелството.

продължава на стр.1

С тържествен водосвет на лозята на Струмяни стартира 20-то издание на празника на виното Илинденци 2012. Столици граждани и гости, лозари, десетки представители на регионални и национални медии преживяха вълнуваща спектакъл в прослава на пивото на баговете и трудолюбието на лозарите от общината. Сред гостите бяха кметът на община Струмяни Емил Илиев, неговите колеги от Симитлийския Апостол Апостолов и Гърмен Ахмед Башев, депутатът Димитър Захов, директорът на Областна служба „Земеделие и гори“ Кирил Укев, цял автобус от клуб на пенсионерите в Благоевград и много други.

След водосвета, с благословия за здраве и берекет, лозето

заряза и кметът на община Струмяни Емил Илиев.

„Щастлив съм, - каза по-късно той, че преживявам 20-тото издание на този уникатен празник. Винопроизводството в Струмяни има бъдеще и едвали има на друго място толкова благодатна земя за лозарство. Ще направим всичко възможно да подпомагаме инвеститори и производители, а така също ще съдействаме за създаване на сдружение, при необходимост от такова. Земята ни е благословена със сълънце, а трудолюбието на хората е гарант за добър бизнес.., каза още кметът.

От високите и красиви скали

- От кога се познавате?

-И двамата сме от Струмяни и се познаваме още от детските години. Заедно сме от 6 години, семейство сме от 4 месеца.

-Как се влюбихте?

-Миглена: Не беше любов от пръв поглед. Нещата се случиха много постепенно, но сме си мога да кажа, че първо преминахме през най-важния етап, този на приятелството и се радвам, че и до ден днешен го запазихме и изградихме едни прекрасни отношения, които дай Бог да успеем да съхраним.

-Какво харесват в него/ в нея най-много?

-Даниел: Миглена е прекрасен човек и винаги е домен.

- Миглена: Той е олицетворение на отговорност, търпение, внимание, доброта....

-Вие живеете в Струмяни - какво ви харесва и какво не ви харесва в селото?

- Камъкът си тежи на мястото. Струмяни е нашето родно място. Тук е нашият дом, близки и приятели... Тук са нашите спомени. Би било добре, ако има малко повече забавления и възможности за развитие на младите хора, за да остават тук.

- Вашите приятели какви са?

-За нас е чест да имаме до себе си хора на които можем да разчитаме винаги.

- Какви хобита имате?

-Ежедневието ни е много динамично и натоварено и за съжаление не ни остава много свободно време за хоби, но винаги когато имаме възможност обичаме да се разхождаме заедно.

- За какво мечтаете?

-Мечтаем да не спирате да мечтаете, защото мечтите са крилата на човека!

- С какви надежди поемате по пътя на семейния живот?

-По пътя на семейния живот поемаме с надеждата да изградим сплотено семейство. Да бъдем винаги заедно, да се обичаме както в първия миг, да се подкрепяме и, дай Бог, да сме живи и здрави да се радваме на много деца, внучи и правнуци...

- Любовта за теб е:

-Даниел: Любовта е тази, която ни кара да жертваме себе си в името на другия!

- Миглена: Когато видиш в очите на другия, че си съмълът на живота му - това е любовта!

Петър Михов

Младият цар на лозето е четвърто поколение лозар. Чично му Борислав Михов 2 пъти е бил избран за Цар на лозета.

Семейството на Петър Михов гледат 50 дка лозови масиви с тенденцията да ги увеличават. От последната реколта са добили 50 тона грозде.

Младият Цар на лозета достойно пое царския венец и благослови да бъде земята плодородна, а бъдлицата - все да бъде пълна.

Сподай ви, хора, и
за 2012 година да е
спеклетийска!"

Професионалистите: Да се инвестира в нови бъчви, защото може да се съсипе хубавата реколта

24 вина бяха представени в конкурса за най-хубаво младо вино, получуващи премии на виното в Илинденци. Първа награда за червено вино взе Никола Сарадинов, а за бяло първата награда отиде при Славчо Мешков. От гостуващите вина първо място бе отредено за бялото вино на Васил Тасев от Струмяни, а при червения вина - за Живко Пампоров от София. Специалисти от журито споделиха, че качеството на виното не зависи само от хубавата реколта. Хубавата реколта е предпоставка за хубаво вино, но може и да я съсипат.

Традиционализмът на отглеждане и правене на вино е по-лошо нещо, но в крайна сметка трябва да търпи трансформации, които да водят към по-добро и по-добро вино. Не може една бъчва, която се използва 20 години, наследство от дядо и прадядо, да даде хубаво вино. Редно е да се подменят.

Препоръчваме повече грижи за съдовете. Даже ако имат стари съдове, направете виното в бидони, които са по-лесни за измиване и по-лесно се поддържат чисти, отколкото бъчвата на 20-30 години, която има лоши аромати, заразена с бактерии, т.е. слагат хубаво грозде, изкарвате лошо вино.

на Пирин слязоха и боговете на виното Сабазий, Загрей, Дионис, Бакхус и св. Трифон - богове на различните народи, населявали благодатната на вино струмийска земя. С тях слезе и мома Кераца, придружена с вакханки и всички заедно прелиха върху огъня вино, което даде огромен пламък - символ на богати плодове през идващата година от сълничевата земя на Струмяни.

Всички богове заразиха и благословиха земята и хората. Зави се хоро около огъня, а

песните на фолклорната група от Илинденци допълняха празника със своите красави гласове. На площада празникът продължи с номинация на най-хубавото червено и бяло вино, беше коронясан и най-новият Цар на лозето - 15 годишен Петър Михов. Кметът на селото поздрави гостите и предложи за всички обилни мезета към дареното от спонсори бяло и червено вино, а площадът, зареден с енергията на богоете, направи огромно българско хоро.

Повече усилия да се влагат във виното. Виното е като малко дете, трябва да се отглежда, да се претака, да му се даде въздух, да му се отделя не-прекъснато внимание. Не може да сложим хубавото грозде в съда и да забравим за него.

Две от гостуващите червени вина бяха много, много добри, защото е търсено и опитвано новото, със застъпени по-различни сортове, с прекрасни аромати. Кераудата и блатото вино традиционно са добри в Струмяни. Но хубавата реколта е предпоставка за хубаво вино, която можем да съсипим със съдове и лошо производство.

Не е важно да изкараш хубава реколта, по-важно е да направиш хубаво вино.

Препоръчваме на винарите от Струмяни да инвестират във винопроизводството. И въпреки, че ние българите трудно се обединяваме, хубаво е да се обединят, за да могат да си позволят технологии, специалисти, ако решат да развиват бизнес.

Има бъдеще във винопроизводството, защото виното се прави още на лозета, а лозята на Струмяни са предпоставка за добри постижения в бранша.

Празник на виното Илинденци 2012

Свободка Костадинова:

Потомци сме на корави и смели планински хора, допринесли за свободата на България

„Колкото по-назад в миналото можеш да погледнеш, толкова по-напред в бъдещето е вероятно да прозреши.“ Уинстън Чърчил

**Красивите моми
дамгосвали с кръстове
между очите,
за да ги предпазят от
потурчване.**

Времената се усложнявали. Започнали да обикалят потери, но и българите вече не стоели със скръстени ръце. Сформирали чети в планината. Причаквали керваните, вземали товара и отново го връщали на хората. Един от водачите бил Ильо войвода. Където и да се появлява неприятност, тормоз или гонение от страна на турците, войводата не закъснявал с четата си. Там, откъдето четниците преминавали, турците не смели да пакостят – идвали в селата, само за да вземат данъците и си отивали. Турски семейства не се заселвали по тези села. Страхът от Ильо войвода закрилял хората, а турците се правели на по-разбрани.

В къщата, в горния край на село Добри лаки, в която съм родена и аз, имаше воденица. Именно тук е отсядала четата на Ильо войвода. В тази чета е бил и братът на собственичката на воденицата – баща Стояна. Един ден в селото пристигнала турска потеря. Отседнали във воденицата. Баща Стояна била вече над години, но пъргава и силна жена тя често помагала на брат си и снаха си. В този ден била сготвила леща. С пристигането на турците, хората от селото тръгнали да събират яйца и кокошки – любимото ястие на агите. Не им ли го подсигурят – дошо им се пише. През това време, баща Стояна предложила на един от турските главатари собствената си гозба:

– Да ви силя леща, ага?

– Турчин лекя не яде, бабо Стояно!

– Все пак ке ви турна малко да я опитате.

Турчинът хапнал и казал:

– Бабо Стояно, турчин лекя не яде, но паница трябей! Турни ми още.

Търговията също потърпяла. Хората били благодарни на бог, че им помогнал да намерят това чудно място. Затова почитали „Кръста“ – древното оброчище в долния край на селото, където от незапомнени времена се отдава почит на свете Троица. Приели този ден за свой съборен празник. Току над селото, горе към стръмните усойни състоят манастирът Св. Атанас. Голямата 15-метрова църква събирила на поклонение много хора от целия район – Берово, Дворище, Струмица. Това не останало скрито от турците. Скоро и те не закъснели в своите благородности, но не към бог, а за това, че се възраждало още едно място, откъдето могат да прибираят налог. В центъра на селото построили голям хамбар – за живот, което тряжало да се дава в данък на турците. Понеже пътят към вътрешността на страната бил по-кратък през планината, турците прекарвали керваните си от Струмица през Добри лаки. Селото живело на страх, но празнувало своите християнски празници. Събирили се на хамбара и играели хора, сякаш за да демонстрират превъзходството си над поробителя. След като залзвало сълницето, те се прибрали по домовете си, заострели здраво портите, и така – до сутринта. Зад дебелите половин метър каменни щандове на своите къщи, те се чувствали като в крепости.

„По време на Кресненско-Разложкото въстание от 1878-79 г. в Добри лаки и околните села се създадоха около 400 доброволци.

При потушаване на въстанието, жителите подписват петицията на българските бежанци от Македония до генералния консул на Великобритания в София с молба да бъдат освободени от турско робство – Горна Джумая, 5 декември 1878 г.”

Тръгвайки по тази тънка историческа нишка, ще се озовем в Държавния архив на Република България, където след продължително и упорито търсене се открива фототипно копие на петицията, съхранена в кралските архиви на Великобритания.

Неописуем е досегът с петицията и списъка със собственоръчно подписаните имена на хората от този край – имена на наши нетолкови далечни родственици. Огромно е вълнението, когато разпознаеш в някой от подписите името на твой предадо или прабаба. Удивително е как николко листа хартия от 1878 г. са в състояние да въздигат самочувствието и гордостта от това, че сме потомци на корави, но свободолюбиви и смели планински хора, допринесли също за свободата и независимостта на България.

Кресненско-Разложкото въстание по своята значимост не отстъпва на Априлското, но винаги остава на по-заден план.

Разбира се, сравнението на исторически събития от такава величина е невъзможно, поради това, че всяко едно от тях има своята неповторима значимост и място в историята на България. Но по-важно е как общоприетите исторически стереотипи се отразяват на мнението на хората. Излизат от този край на България, независимо, че винаги са изумявали с високия си инте-

лект и професионални постижения в страната и чужбина, сякаш винаги носят вътрешното притеснение, че техният роден край няма историческите паметници, които има в други краища на България, един потиснато самочувствие, че те са по-долна ръка хора – „краинякали“. Може би е така, но е факт, че турците са опожарявали и сривали из основи именно къщите, църквите и манастирите на най-търдите и непреклонните.

Истинско щастие е за днешното поколение, че Копривщица например с запазена и може да бъде разглеждан като град музей. Всяко посещение там ще види окрили с национално самочувствие и гордост. Но тя не е опожарена след погрома на въстанието, защото е откупена със златото на копривищенци. А не по-малко **непокорните и смели краинякали са вдигали въстание с ясното съзнание, че при правилния да има с какво да се откупят**. Вместо жълтици, те са предлагали на турците – леща. И аз все пак, от времето на Кресненско – Разложкото въстание има запазени писмени документи, историята мълчи за нещо,

към което добрилаченци питат удивително поклонническо постъпление. Как при липсата на исторически данни да се обясни поклонническата боязнь и приглушено смирене, с които от незапомнени времена се почита св. Атанас – един ревниво представян през поколенията завет. На 2 май всяка пролет хората от селото продължават и днес да ходят на поклонение на Градището, на мястото на опожарения манастир, да правят курбан на св. Атанас.

Надявам се, че рано или късно археолози и историци ще разгадаят легендите, ще отсект факти, ще ги подредят и обяснят с писмени и материали доказателства. А винаги когато виждам мястото, където някога приседнах да мама, за празника на св. Атанас, сигурна съм само в едно: аз също като няма предадо на своите деца повериями завет да почитат това свето място. Защото съграденото е това, което пребъдва във времето, дори когато е напълно разрушено.

Откъс от разказа „Към Градището“

ОБЯВА

На основание чл. 91, ал.1 от КТ, чл.8, ал.3 от Наредбата за условията и реда за извършване на социални услуги в община Струмица и Заповед № 3-158/ 27.02.2012 г. на кмета на община Струмица, обявявам конкурс за заемане на длъжността Управител на Защитени жилища с. Раздол.

2. Кратко описание на длъжността:

2.1. Управителя на Защитени жилища с. Раздол – организира, ръководи и контролира цялостната дейност на жилищата;

2. Изисквания за заемане на длъжността:

- Образование – висше, образователно-кавалификационна степен – бакалавър или магистър;

- Специалност – социални дейности, психология, педагогика, публична администрация, право и други с хуманитарна насочност;

- Професионален опит – 1 (една) година

- Компютърна грамотност – MS Windows, Word, Excel, Internet Explorer;

- Умения за работа с хора с увреждания;

3. Начинът за провеждане на конкурса: интервю.

4. Необходимите документи, които следва да бъдат представени от кандидатите за участие в конкурса са:

- Заявление за участие в конкурсе;

- Автобиография;

- Копие от документи за придобитата образователно – квалификационна степен, допълнителна квалификация и правоспособност, които се изискват за длъжността;

- Копие от документите, удостоверяващи продължителността на професионалния опит;

- Копие от документ за самоличност;

- Свидетелство за съдимост (оригинал);

- Медицинско свидетелство (оригинал);

- Медицинско свидетелство от Областен диспансер за психични заболявания (оригинал);

5. Документите на кандидатите да се приемат в Центъра за услуги и информация на гражданините в ОбА Струмица 31 (тридесет и един) календарни дни след публикацията на обявлата за конкурса във в-к „Община Струмица“.

6. Длъжностната характеристика за конкурсанта длъжност е на разположение на всеки кандидат в Центъра за услуги и информация на гражданин.

Емил Илиев, кмет на община Струмица

Симеон Щерев - роденият на 8 февруари в Микрево голям българин

Симеон Щерев е почетен гражданин на община Струмица. Той е роден на 08.02.1959 г. в с. Микрево. Състезава се като борец - свободна борба, в категория 62 килограма. Световен шампион е от "Скопие 81", световен вицешампион от 1982-а и бронзов медалист от 1983 и 1986 г., европейски шампион от "Варна '82", "Будапеща '83" и "Йончопинг '84", европейски вицешампион от 1980, 1986 г., носител на 4 бронзови медала от европейски турнирства - 1981, 1985, 1987 и 1988, бронзов медалист от олимпиадата "Сеул '88", носител на Златния пояс на "Дан Колов" за 1982 г. Старши треньор на националния отбор по свободна борба за мъже и жени. Личен наставник на Станка Златева.

За втора поредна година треньорът на националния отбор по свободна борба Симеон Щерев беше определен за номер едно в България. Успехите на състезателите му Станка Златева и Радослав Великов му заслужиха признанието. На второ място остана Илиана Раева. Тя е треньор на националния отбор по художествена гимнастика, която стана световен шампион в Монпелие. Трети беше класиран Красимир Туманов. Той е треньор на световния ни шампион в плуването Петър Стойчев.

Симеон Щерев е треньор № 1 и в света за годината (2011) на женската борба, обявен Международната федерация (ФИЛА). Класацията се прави за първи път от Техническия комитет на ФИЛА. Наставникът на Станка Златева, която през 2011 година стана за пети път № 1 на планетата, бе предложен пред японския треньор на 8-кратната световна шампионка Саори Йошида. Азиатката обаче е спечелила златните си отличия не само при един треньор, което настежа при избора на Щерев за приза.

През февруари старши треньорът на националния отбор по свободна борба стана "почетен гражданин" и на Сандански. Наставникът получава наградата заради изключителната си кариера като състезател и треньор, и за издигане авторитета на Община Сандански.

Започна записването за пролетния турнир на малки врати по повод Деня на пролетта – 22 март

По повод Деня на пролетта – 22 март Общинска администрация Струмица организира турнир по футбол за Купата на Кмета на община Струмица.

Отборите се състоят от 10 души, като от тях играят вратар и шест полеви играчи плюс три резерви. Могат да се правят неограничен брой смени, но при смяна игра.

Футболните срещи ще се състоят от две полувремена по 20 минути и 5 минути почивка между полувремената.

Срокът за подаване на заявки за участие е до 10.03.2012 г.

За информация и записвания: тел. 07434/3108

Симеон Щерев - най-добър треньор в света на женската борба с 5-кратната шампионка Станка Златева

Истинският мъж е с голямо сърце

Назад от „7 дни спорт“

Вярвам в Господ. Нещо, което не можем да си го обясним, не значи, че не трябва да вярваме. Аз мисля, че хората винаги трябва да бъдат добри. Човек през целия си живот трябва да бъде добър. Повечето хора са по-озлобени, по-загрижени са, но това е все пак вътрешно усещане и зависи от това човек как живее.

Дай Боже, да се оправим и България да се оправи.

Да може и ние да живеем нормален живот като "белите хора". Да получаваме толкова, колкото са ни необходими да си покрием нуждите, да можем да ходим на почивка. Това са нормалните човешки радости. Не говоря да бъдеш много богат, а да имаш, колкото да живееш нормално. На лята почивка, зимата да отидеш да си починеш. Нормални неща. Когато работиш, а пък не си възграден така, както се полага, защото живееш в България или живееш в Африка, нормално е да не се чувстваш както трябва.

Да речем, както един работник в Англия или един работник във Франция, в Германия. Ние се трудим като в целия свят, а пък получаваме като еди-какво си. Мисля, че това е много важно - човек да бъде спокоен, че може да отгледа децата си, да знае, че може да си плати сметките. Това са нормални неща. Ние сме това поколение, което хвърля всичко - и социализъм, и комунизъм, и преход, и капитализъм, какъв ли строй вече не минахме. Ние просто видяхме от всичко. И сега, в интерес на истината, мисля, че хората са по-загрижени, попретенени са някак си. Преди не че имаеш толкова много и сме били богати, но някак си беше по-спокоин.

Спортува не е лесен, напротив - труден е, там натоварванията са много големи. А пък не е адекватно заплашването. Да кажеш, че ще си оправиш живота от спорта, няма как да стане.

Навремето спортът беше държавна политика, много добре се грижеха за тези, които биха добри, и осигуряваха работа на спортсмените. В момента мисля, че има още какво да се направи в това отношение. За да можеш да запалиш един млад човек, наистина да го запалиш, трябва да има държавна политика, имам предвид още от училище, спортно училище, университет

и т.н. Да речем, в Америка стимулът на един спортсмен е да завърши образоването си, защото е много скъпо, стимулът е той да тренира да бъде добър спортсмен, за да може да изкара 5 години и да може да държавата да му плаща. Някакви такива неща трябва да се случат тук, в България. Едно време в Министерството на отбраната имаше много спортсти, които бяха назначени там на работа, в Министерство на вътрешните работи - също. Това са неща, които сега ги има в Италия, има ги в Америка. Добрите спортсти са или в армията, или в полицията. И при нас ги има, но трябва да се разширят, да вземат повече хора.

Неслучайно световните ни шампиони Мишо Ганев и Станка Златева са служители на МВР. Имат необходимото спокойствие, спокойни са за утрешиния ден. Просто са осигурени. Какво му трябва на човек - той трябва да бъде спокоен. Не богат. Богат няма как да стане, но да има нормален живот. Това се получава, когато те са служители на министерството. Те са спокойни, те си получават заплатата, те си вършат своята работа да са световни шампиони и представляват България.

На нас какво ни трябва - да се гордеем с тези българи, които прославят България. Защото ние сме българи.

Животът (с семейството) е едно споразумение - аз така го разбирам. Ти правиш това, аз правиш това, на мен това не ми е приятно, на мен това ми е приятно и мисля, че така може да има някакъв съвместен живот. Иначе аз да правя другото, ти да се дразниш от мен и да живееш с мен - така няма как да стане. Аз не съм идеален, жена ми не е идеална, нито пък има някой, който е идеален. Идеални хора няма. Всеки човек си има недостатъци. Въпреки с положителните черти на човек да бъдат повече от отрицателните, за да можеш да попасиш партньора си, да не си дразни, да можеш спокойно да живеши него. Иначе няма как да се получи.

Аз мисля, че всеки един човек трябва първо да си намери пътя и с какво иска да се занимава, да може да се реализира в своята си дейност - дали ще е спортист, дали ще е ученик, дали ще е учител, няма

значение какъв. Просто да си намери пътя, той да си избере пътя и да го следва, това е важно. Другото, на което внимание съм ги възпитавал, е да има измами, да няма лъжа. Човек трябва да бъде честен към другите, да уважава възрастните, да уважава по-големите. Това са нормалните неща, които са първите стъпки в семейството, и ако това не научи детето, ако не уважава родителя си, той няма да уважава никого.

В момента в който си помислил че си нещо много голямо, ти вече не ставаш за нищо.

Нашата работа е постоянна, упорита и постоянно трябва да добавяш нещо към това, което имаш. Ако ти не добавяш, вече изоставаш. Такава е нашата работа. Трябва да добавяш - независимо дали ще е техника, тактика, сила, психика. За това Станка е на върха - защото добавя и постоянно тръси новото. Иначе не се става лесно 5 пъти световен шампион за 6 години. Малко са тези спортсти които успяват да се задържат така на върха. В България е само една за сега. Самотя, няма друг спортист с такива успехи.

Това, че аз съм постигнал резултати в моята област, не ме прави повече мъж от някой друг. Така мисля аз и мисля, че Стефан (Стеван Стойчев, който помогна на много хора да се спасят от катастрофи) през лятото автобус на магистрала „Тракия“ - б.а.) заслужава да бъде мъж на годината за неговата смелост. Защото малко останаха хората, които да реагират по този начин. Това е мъжкото - да спасиш живота на човек, да спасиш много хора, да рискуваш своя живот.

Мисля, че този заслужава, независимо какъв е, аз не го познавам. За мен това е мъж, който наистина рискува своя живот. Аз съм виждал какви ли не ситуации - катастрофа и всеки отминава и бяга. Така че чест и почитания на такъв човек. Защото на всеки може да му се случи да катастрофира и ако няма такива мъже, които да помогнат, ти си отиваш. Преди всичко трябва да бъде доблестен човек, да бъде с морални качества. Да е честен, да е добръ, да е отзивчив, да помага, да щедър, да е с голямо сърце. За мен това е истинският мъж.

Читателите ни пишат:

Да обогатим с дела 100 годината на Струмица от освобождението на нашия край от турско робство

Уважаеми г-н Илиев,
драга редакция,

Зараѓахте ме с новата визия на вестника. Впечатлен съм от промяната на формата и съдържанието на вестник "Община Струмица", развълнуван съм от топлия пътът на така жадуваната промяна.

Послучай 100-годишнината от освобождението на нашия роден край и в памет на загиналите в дългата и неравна национално-освободителна борба, дали живота си за свободата предлагат:

1. Под патронажа на кмета Емил Илиев и със съдействието на вестника се предприемат местни инициативи и мероприятия, които все още са запазени.

Вярвам, че предложението ми ще бъде одобрено и обогатено с дела.

6 февруари 2012,
Христо Аризанов Тренчев,
с. Горна Крушица

Д-р Явор Павлов
ме трогна до сълзи с човешината си

Личен лекар на по-голямата част от населението на с. Микрево е д-р Явор Павлов. Преди няколко дни ми се наложи да потърся лекарска помощ в местната здравна служба. Често съм ходила на преглед при д-р Андонов и Гегова, от които също съм много доволна. Но този ден за първи път ме прегледа д-р Павлов. Останах приятно изненадана от вниманието, от човешкото отношение, от милосърдието, проявено към мен. Аз съм трудноподвижна и това не е остана незабелязано от доктора. Опитах се да събър чорапите, а той приятелски протегна ръка и ми помогна...

Неговият жест ме трогна до сълзи, защото се отнесе с мен така, както би се отнесъл самият близкият човек.

Благодаря Ви, докторе!

Една Ваша признателна пациентка Ви желае от сърце много здраве, професионални успехи и със своята всеотдайност и доброта да радвате Вашите пациенти!

Ганка Златкова, с. Микрево

БИЛ ДЕН ПЪРВИ, март, лето 681

Носенето на мартеници е само български народен обичай.

На този ден стопанската на дома ставала рано, измитала двора и запалвала буен огън. Скоквали от сън децата и тичали да прескачат огъния, за да ги болест не вестява, да им е весело през цялата година. После им връзвали мартенички от усукани бели и червени конци. Когато долни та първата лястовичка или щъркел, децата свалили мартеничките и ги закачали на първата клонка. Другаде мартениците се слагат под камък и след девет дена се гледа, какво има под него. Ако са се настанили мравки ще е богата

Аспарух вече бил на десния бряг на Дунав. Брат му Баян и сестра му Хуба го чакали на левия бряг и търсели брод за България. Вързани крали на бяла клобуза за крака на скокола, за да полети и им покаже брода, по който да минат. Хазарска стрела пронизала Баян. Бликнала аленска кръв, която обагрила бялата връзка, която трябвало да послужи като знак за Аспарух, че скоклите му брат и сестра живят при него. След като получи скоклата вест, Аспарух къснал конци от вяло – червената нишка, връзвал ги на ръцете на войниците си и повтаря:

Нишката, която ни свързва да не се прекъсва никога.

Да сме здрави, да сме весели, да сме щастливи, да сме БЪЛГАРИ!

годината с овце, ако пък има други по-едри буболечки – сполучка с едър добитък.

Мартеничката е символично поисказание за здраве и късмет.

Белият конец в мартеницата предвещава дълъг живот, а червеният – здраве и сила. Червеният цвет в бита на народа е също средство за предпазване от болести.

Първи март е българският знак на пролетта, но на този само български празник празнуват и самодейците.

Онези, които носят в сърцето си огъня на танца, полета на песента, силата на словото. Празнуват и читалищата – още една еманация на българския дух, уникално духовно сърдице.

Честит празник, читалищни дейци, художествени ръководители, библиотекари, Самодейци!

Носете и предавайте огъня на изкуството от поколение на поколение!

За да ни има! За да има България!

Честита Баба Марта, българи!

Земя на хората, благословена от Боговете! Време за пречистване и всеопрощаване

Взаимното всеопрощаване е кулминацията на Сирни Заговезни подгответи въвръщатите християни да извършват достойно 40-дневния труден път на въздържание и молитва. Постът е посветен на страданията на Христос, който сам е завещал примера, като постиг 40 дни в пустинята.

Храната е важна, но не най-съществена по време на Великите пости. Основното е покаянието, затова се наричат още Покаятелни пости. Затова първо хората се опрощават и молят Господ за прошка. Оттук започва пречистването – духовно и физическо, което се извършва с постите. Когато пости и се моли, човек се

доброждава до Бога.

Постът показва, че човек има нужда от съвсем малко неща, за да живее; здравето му зависи не от изискани и сложни приготвени ястия, а от обикновени храни и напитки. „Който пости, той с

добър дух се моли“ – казва Йоан Златоуст.

Сирни заговезни е нещо повече от църковен празник на християните. С него се обозначава границата между зимата и пролетта. Празникът се пада винаги седем седмици

преди Великден и една седмица след Месни заговезни.

Празничната трапеза има обреден характер и според обичая включва баница със сирене, риба, различни ястия с яйца и бяла халва с ядки. С тези храни се заговява, оттам идва и името на празника (от говея – постя, въздържане).

Целият ден е отдаден на забавленията, негов естесвен завършек са обредните огньове и организирането на игри в семейството. Традиция е след вечеря да се закача варено яйце или парче халва на конец и насядатите около масата да се опитват да го захапят с уста (хамкане).

Денят е известен още като „Неделя на Всеопрощението“ или просто Прошки, защото всеки член на семейството иска и получава прошка от по-възрастни за изминалата година. А това е и най-същественият ритуал: искането на прошка.

По-младите се навеждат и целуват ръка на по-възрастните и искат прошка, а те я дават и ги гощават.

**Да си простим:
-Простете!
-Простено да ви е.**

В следващия брой 24, март 2012

- ◆ Тема на броя: Жените в живота на община Струмяни – /портрети, интервюта, репортажи и др./
- ◆ Вестник „Община Струмяни“ обявява конкурс за стихотворение/есе за жената с атрактивна награда
- ◆ Новини от общината и общинска администрация
- ◆ Важни решения на Общински съвет
- ◆ На гости на Детско-юношеската школа по футбол
- ◆ Празници на запролетяването: Самодейците на Струмяни

община
Струмяни

